

Мета цієї фази полягає у зосередженні уваги на зростанні глобальних зв'язків із засновниками провідних екосистем, фактор успіху, який визначає потенціал масштабування екосистеми та підтримку стартапів для збільшення їхнього раннього охоплення глобальним ринком.

3. Фаза залучення:

- реалізація значної кількості стартапів;
- швидке зростання капіталізації стартапів;
- активне надходження іноземних ресурсів;
- зростання конкурентоспроможності стартапів;
- поява інноваційного бренду країни;
- стійкий розвиток взаємовідносин науково-дослідних інститутів та бізнесу[2].

Мета цієї фази полягає у глобальному залученні ресурсів для значного збільшення розміру екосистеми та подолання недоліків, усунення бар'єрів для імміграції та залучення за допомогою якісних та ефективних програм.

4. Фаза інтеграції:

- реалізація великих проєктів (понад 500 млн. дол.);
- стартапи – первинний двигун економіки;
- активна імміграція: кадрів, підприємців;
- закріплення зв'язку з іншими екосистемами для стартапів;
- екосистема для стартапів – головна бізнес-площадка в країні[2].

Мета цієї фази полягає в інтегруванні екосистеми до глобальних, національних та місцевих ресурсів та інформації всередині та за межами стартової екосистеми, оптимізуючи закони та політику для підтримання її конкурентоспроможності та зростання, розподіляючи вигоди (наприклад, культура, джерело конкурентоспроможності, капітал, інновації) до інших галузей економіки та окремих частин нації.

Фази життєвого циклу стартапів в сучасній екосистемі не мають чітко визначених термінів. На практиці стартапи можуть роками знаходитись на різних фазах. Але при проходженні останньої фази життєвого циклу стартап вже перестає бути стартапом і зазвичай у нього кілька шляхів розвитку: він стає бізнесом, в якому викуповують частку інвесторів (LBO), виходить на IPO або його купує корпорація. Але нажаль 95% стартапів, які вмирають і не доходять до цієї стадії.

Література

1. Конец бума стартапов, рецепты восстановления экономики и что не так с рейтингом DoingBusiness. URL: <https://thebell.io/fiziki-ne-shutyat-kriminalnaya-istoriya-vladeltsev-sitilinka> (дата звернення: 09.03.2021).
2. Дослідження розвитку екосистем в контексті реалізації стартапів в Україні. URL: <https://news.ztu.edu.ua/wp-content/uploads/2019/03/nova-hvylya-1.pdf> (дата звернення: 09.03.2021).
3. Startup Ecosystem Lifecycle. URL: <https://startupgenome.com/reports/startup-ecosystem-lifecycle-phases> (дата звернення: 09.03.2021).

УДК: 330.341

Світлана Красножон

*к.е.н, доцент кафедри корпоративних фінансів і контролінгу
ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. Вадима Гетьмана»*

Катерина Єрешко, Олена Хома
студентки факультету фінансів, II курс

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ START-UP - МЕНЕДЖМЕНТУ В УКРАЇНІ ТА МОЖЛИВОСТІ ЇХ ВИРШЕННЯ

PROBLEMS OF START-UP - MANAGEMENT DEVELOPMENT IN UKRAINE AND POSSIBILITIES OF THEIR SOLUTION

ПРОБЛЕМЫ РАЗВИТИЯ START-UP - МЕНЕДЖМЕНТА В УКРАИНЕ И ВОЗМОЖНОСТИ ИХ РЕШЕНИЯ

Анотація. У даній роботі досліджено причини відсутності попиту на стартапи в Україні та основні проблеми їх розвитку. Проаналізовано законодавчі, фінансові та інформаційні аспекти труднощів розвитку стартапів в Україні. Розглянуто можливості вирішення досліджених проблем.

Abstract. This paper examines the reasons for the lack of demand for start-ups in Ukraine and the main problems of their development are considered. Legislative, financial and informational aspects of difficulties in the development of start-ups in Ukraine are analysed. Possibilities of solving the researched problems are considered.

Аннотация. В данной работе исследованы причины отсутствия спроса на стартапы в Украине и основные проблемы их развития. Проанализированы законодательные, финансовые и информационные аспекты сложностей развития стартапов в Украине. Рассмотрены возможности решения исследованных проблем.

Як відомо, розвиток підприємництва є запорукою успішного процвітання країни. Однак тенденція показує, що значний відсоток (близько 90%) нових гравців, які вступають у ринок не конкурує і залишає його через рік існування. Однією з причин є неправильна думка про концепцію товару, етапи його виходу на ринок і, звичайно, про маркетинг, які не мають чіткого напрямку. Ось чому дослідження стартапу та його основних аспектів щодо ефективного функціонування на ринку є актуальним.

Наразі Україна опинилася в таких економічних умовах, коли активізація стартап руху є однією з основоположних передумов, що забезпечує технологічне оновлення та інноваційний розвиток країни взагалі. Активний розвиток стартап руху є особливістю сучасного глобалізованого соціально-економічного середовища, є переходом до нової моделі економічного зростання [1, ст. 25].

Важливим фактором розвитку стартапів є попит сильних інвесторів та промислових компаній. Основними причинами відсутності попиту на стартапи в Україні є: брак фінансових ресурсів; недостатня інформація про існуючі проекти; високий ризик; відсутність ринкового потенціалу; відсутність державної підтримки

Динамічний розвиток ринку стартапів в Україні, особливо в ІТ-секторі, зумовлює необхідність у визначенні особливостей правового регулювання їх діяльності та питань охорони прав на об'єкти інтелектуальної власності. Відсутність у вітчизняному законодавстві визначення терміну «стартап» зумовлює регулювання їх діяльності шляхом використання законів та законодавчих актів відповідно до окремих напрямів діяльності таких компаній. Важливим кроком юридичної ідентифікації стартапу є вибір його організаційно-правової форми. Враховуючи особливості їх функціонування, на початковому етапі пропонується використання однієї з таких: фізична особа-підприємець, приватне підприємство або товариство з обмеженою відповідальністю. Подальші дослідження у цьому напрямі можуть стосуватись правового регулювання відносин стартап-компаній з різними типами інвесторів [1, ст. 7].

Проаналізувавши суть стартапу як проектів та можливість накопичення інвестицій, ми можемо зробити наступні висновки щодо поточної ситуації в Україні. Перш за все слід зазначити, що державна підтримка цього сектору в Україні відсутня. Це означає, що немає політики, яка б сприяла розробці стартап-проектів, тому багато українців приєднуються до світових платформ та переносять бізнес в інші країни. Це явище можна назвати «міграцією бізнесу» і, відповідно, вилученням людського капіталу з країни. Як наслідок бездіяльності державного сектору, Україна не має інфраструктури для сприяння запуску проектів. Важливо зазначити, що стартапи - це малий бізнес, і, згідно з українським податковим законодавством,

вести бізнес у цьому секторі дуже важко, і податковий тягар та величезна кількість різних податків не є стимулом для початку [3]. Також можна виділити слабкий розвиток Інтернету в Україні, який не сприяє запуску проектів, що використовують глобальну мережу в усьому світі. Іншою проблемою є поганий розвиток венчурних компаній, які не мають достатньо кваліфікованого персоналу для оцінки та сприяння впровадженню стартапів. Всі ці проблеми спричиняють одну, на наш погляд, відсутність мотивації для просування ідеї ринку.

Одним із кроків вирішення даної проблеми є знищення інформаційного вакууму, в якому знаходиться країна, оскільки на даний момент існує небагато джерел, де ми дійсно можемо дізнатись про українські стартапи. Поширення інформації є одним з найважливіших питань і найпростішим способом досягнення успіху в сучасному світі. Вирішення цієї проблеми слід розпочати із стимулювання на державному рівні створення різних інформаційних платформ.

Що стосується заходів лише у державному секторі, то можна виділити наступне:

- створення законодавчого забезпечення розвитку стартапів;
- організувати фінансову підтримку фондів для реалізації стартап-проектів;
- сприяння розвитку венчурного сектору за допомогою субсидій;
- створити систему підготовки до роботи з новими стартапами та в галузі інноваційного розвитку;
- розробка системи гарантування прав інтелектуальної власності;
- розробка процедури сприяння вливанню іноземного капіталу на український ринок;
- забезпечення нормативного розвитку інвестиційного ринку.

Великим недоліком створення стартапу в Україні є те, що ми не розробили два важливі канали фінансування та підтримки: державна політика та банківські позики. Це, у свою чергу, стримує розвиток стартапів та передає їх іншим країнам. Відповідно, важливі гравці ринку виходять із національної системи і забирають їхній інтелектуальний капітал, який сьогодні в багатьох аспектах оцінюється набагато вище, ніж фізичний[4]. Тому вищезазначені шляхи розвитку середовища стартапів в Україні повинні починатися із законодавчих змін.

Start-up - це тимчасовий інноваційний стимул для економіки держави, який акумулює інтелектуальні та фінансові ресурси, які переростають у стабільний бізнес. На даний момент українська політика не спрямована на розвиток національних стартапів за рахунок державної підтримки чи банківських позик, тому венчурні компанії використовуються для надання допомоги новим компаніям на ранній стадії та подальшого розвитку та реалізації їх ідей. Однак в Україні небагато таких платформ та підприємств, що прямують до інших країн. Розвиток start-up - менеджменту в Україні може підвищити привабливість інвестиційного клімату країни, забезпечити розвиток інноваційної діяльності та підтримку малого і середнього бізнесу. Проте він потребує постійної підтримки на рівні держави та регіонів. Якщо впровадити start-up в інноваційні технології та виробництво інновацій, то підвищиться загальний рівень виробництва України та стійко буде розвиватись економіка.

Література

1. Економічна наука «Стартапи як форма підприємницької діяльності: поняття, значення, зарубіжний досвід»/ Інвестиції: практика та досвід №2/2019 <https://er.knutd.edu.ua/bitstream/123456789/13339/1/6.pdf>
2. Бояринова К. О. Копішинська К.О. Особливості законодавчого регулювання діяльності стартап-компаній в Україні. URL: <http://ev.fmm.kpi.ua/article/view/108722/103670>
3. Полінкевич О.М., Лещук В. П. Структуризація чинників впливу зовнішнього середовища на інноваційні бізнес процеси підприємств за ступенем ризику. *Актуальні проблеми економіки*. – 2014. – № 1. – С. 210–213.
4. Бринь О., Ситник Н. Сучасний стан фінансування стартап-проектів в Україні [Електронний ресурс]. *Сучасні підходи до управління підприємством*. – № 2. – 2017. – URL: <http://spu.fmm.kpi.ua/article/view/106836>